

РЕШЕНИЕ НА ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯ КОМИТЕТ

от 28 април 1999 година

относно служителите за връзка

(SCH/Com-ex (99)7 Rev. 2)

ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯТ КОМИТЕТ,

като взе предвид член 132 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген,

като взе предвид членове 7 и 47 от настоящата конвенция,

като взе предвид своята Декларация от 16 септември 1998 г. (Doc. SCH/Com-ex (98) Decl. 2 Rev.);

РЕШИ:

1. С настоящото решение се одобрява плана за взаимно командироване на служители за връзка, за консултиране и подпомагане при изпълнение на задачи по сигурността и проверки на външните граници (Doc. SCH/I-Front (98)170 Rev. 5).
2. Препоръчително е договарящите страни незабавно да командироваат служители в местата, които са избрани от тях и са включени в списъка на Документ SCH/I-Front (99) 9 Rev. 3, и ако това е приемливо и все още наложително - да бъдат сключени изискващите се двустранни споразумения. Този примерен списък не е обвързващ и се осъвременява в съответствие с развитието на ситуацията.

Люксембург, 28 април 1999 година.

Председател:
C.H.SCHAPPER

ВЗАИМНО КОМАНДИРОВАНЕ НА СЛУЖИТЕЛИ ЗА ВРЪЗКА ЗА КОНСУЛТИРАНЕ И ПОДПОМАГАНЕ ПРИ ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ЗАДАЧИ ПО СИГУРНОСТТА И ПРОВЕРКА НА ВЪНШНИТЕ ГРАНИЦИ

SCH/I-Front (98) 170 Rev. 5

На свое заседание на 16 септември 1998 г., Изпълнителният комитет прие Декларация (Declaration SCH/Com-ex (98) Decl. 2 Rev. 2), с която възлага на Централната група задачата да прецени дали консултирането и подпомагането от страна на служители от договарящите страни за извършване на контрол по външните граници на други договарящите страни може да подобри сигурността по границите.

След задълбочена дискусия, която се проведе по време на заседанието на Подгрупата за границите на 28 септември 1998 г., относно възможността за консултиране и подпомагане от служители за връзка, които са изпратени на външните граници, Подгрупата за границите единодушно реши, че това такива действия следва да бъдат предприети.

В изпълнение на останалата част от нареждането на Изпълнителния комитет, Подгрупата по-долу предоставя план за взаимно командироване на служители за връзка за консултиране и подпомагане на изпълнението на задачите, които са свързани със сигурността и контрола по външните граници.

1. ОБЩО

1.1. Правна рамка

Командирането и дейността на служителите за връзка е са уредени член 47, параграф 1 и параграф 3 и член 7, трето изречение от Шенгенската конвенция. Тези разпоредби предвиждат служителите за връзка да бъдат командирвани постоянно или временно, с цел продължаване и развиване на сътрудничеството между договарящите страни. Това се прилага изрично по отношение на взаимното подпомагане между граничните органи по външните граници. Освен това, командирането на работно ниво следва да бъде основано винаги на двустранни споразумения между държавите - партньори, които при необходимост да бъдат допълнени със специфични споразумения между съответните административни органи. Споразуменията, които дерогират посочените по-долу разпоредби могат да бъдат оформени двустранно между държавите, които обменят служители за връзка. Независимо от това, сключването на двустранни споразумения не може по никакъв начин да представлява пречка за взаимното консултиране и известяване.

1.2. Област на дейност

Служителите за връзка може да бъдат командирвани в администрациите на граничните полицейски служби, които работят по морските и сухопътните граници, и към съответните аерогари, както и бреговата охрана. Служителите за връзка консултират и подпомагат редовите членове на изпълнителните органи на шенгенските държави при наблюдението и контрола на външните граници, по тяхно искане, със съгласие и в съответствие с дадените от местните органи указания. При

осъществяване на тази си дейност, служителите за връзка могат да наблюдават и да събират сведения, които се отнасят до установяване на предположения относно нелегална имиграция и презгранична престъпност. Същевременно обаче, те не изпълняват задачи, които са свързани със сигурността на държавите. Тези служители се командирова т по принцип на гранично-пропускателните пунктове и по протежение на границите, които представляват особен интерес в шенгенското пространство от гледна точка на нелегалната имиграция.

Дейността на служителите за връзка следва да бъде осъществявана без да се накърнява суверенитета на подпомаганата държава; нейното национално законодателство и административни разпоредби няма да бъдат засегнати от изпълнението на техните задачи. Задачите на служителите за връзка, които са примерно посочени по-долу, следва да бъдат изпълнявани изключително в контекста на предоставянето на съвети и подпомагане на органите в приемащата държава, които отговарят за изпълнение на задълженията на гранична полиция.

Във всеки отделен случай, задачите следва да бъдат изпълнявани:

- в съответствие с националното законодателство,
- при стриктно спазване на специалните разпоредби, които се съдържат в различни двустранни споразумения, които в случай на необходимост може да бъдат допълнени от допълнителни споразумения,

и

- в съгласие с органите на приемащата държава и в съответствие с техните инструкции.

Тези задачи може да включват:

Обмен на информация

- редовно събиране и обмяна на информация по специфични случаи,
- създаване на връзки между компетентните органи, по-специално на основание членове 39 и 46 от Шенгенската конвенция,
- информирание на органите в държавата домакин по въпроси, които се отнасят до влизането и излизането в държавата, от която идват командированите служители за връзка.

Консултиране и подпомагане на служителите от държавата домакин

- консултиране и подпомагане на служителите в държавата домакин по отношение на:

- анкети на пътници, и

- удостоверяване на автентичността на документи, които са издадени от държавата, от която идват служителите за връзка

- консултиране и подпомагане на служителите на гранична полиция на приемащата държава, например при:

- изготвяне на доклади,
- записване на изявления,
- провеждане на анкети,
- попълване на статистики.

- консултиране и подпомагане на служителите на приемащата държава при:

- преценка на документите, относно които служителите за връзка имат познания,
- планиране на мерките за наблюдение на границите,
- оценка на операциите на граничната полиция,

- консултиране и подпомагане на служителите на приемащата държава при осъвременяване на докладите за обстановката,

- придружаване на служителите на приемащата държава при осъществяване на граничните патрули.

Също така, следните задачи може да бъдат изпълнявани на аерогарите и морските пристанища:

- консултиране/предоставяне на информация на органите относно мерките за репатриране в държавата, от която идват командированите служители за връзка, като отчитат съществуващите споразумения за реадмисия,

- консултиране на лицата за контакт относно пътници или превозвачи в държавата, от която идват служителите за връзка.

1.3. Характеристики на служителите за връзка

Служителите за връзка, които се командирова т трябва да са годни в професионално и лично отношение за дългосрочна служба зад граница. Те трябва да притежават презграничен опит. В случай, че това е възможно, следва да имат добри познания по езика на приемащата държава и да имат познания минимум на работно ниво на езика, който се използва най-много в региона, където са изпратени.

По принцип, за предпочитане е командироването на високо професионално квалифицирани служители за връзка.

1.4. Материално-техническо обезпечение

Приемащата държава предоставя на командированата държава материално-техническо обезпечение в съответствие с релевантните двустранни споразумения и при съблюдаване на суверенитета на двете държави.

- На служителите за връзка следва, доколкото позволяват местните условия, да бъде предоставен собствен офис от страна на приемащите органи или поне да могат да използват общ офис. Служителите за връзка могат да използват цялата материално-техническа база, с която приемащите органи разполагат.

- Настаняването на служителите за връзка се заплаща от командированата държава. Приемащата държава трябва да осигури оказване на съдействие при настаняването.

- Официалното участие на служителите за връзка в държавата домакин (посолство на командированата държава или министерство/органи на приемащата държава) се определя от двустранни споразумения.

Медицинско обслужване:

Командированата държава осигурява на служителите за връзка здравна осигуровка, която може да бъде използвана в приемащата държава в случай на болест. В случай на необходимост, следва да бъде направена допълнителна застраховка.

2. МЕСТА НА НАЗНАЧЕНИЕ

Подбора на местата, които са препоръчани на шенгенските държави за изпращане на служителите за връзка, се прави отделно от Подгрупата по границите. Този примерен списък няма да бъде обвързващ и ще се осъвременява при промяна на обстановката.

3. ОЦЕНЯВАНЕ

Шенгенските държави ще обменят техния опит при командироване на служителите за връзка, когато това се налага в подгрупата по границите¹.

(1) След като шенгенските разпоредби бяха включени в Европейския съюз, работата на Подгрупата по границите ще бъде продължена от орган на Съвета, който е компетентен по въпроси, които се отнасят до външните граници.

(Взаимното командироване на служителите за връзка за предоставяне на консултиране и подпомагане на изпълнението на задачи по сигурността и проверки на външните граници)

SCH/I-Front (99) 9 Rev. 3.

Примерен списък с местата, които са препоръчани към настоящия момент на шенгенските държави за командироване на служителите за връзка.

Приложен е списък с местата, които Подгрупата по границите препоръчва на шенгенските държави в настоящия момент за командироване на служители за връзка.

Този списък не е обвързващ в нито едно отношение и ще бъде осъвременяван от Подгрупата по границите в съответствие с текущата ситуация ¹.

1. Белгия

Брюксел (Аерогара “Zaventem”)

2. Германия

■ Аерогара Frankfurt/Main

■ Мюнхен (Аерогара “Franz-Joseph-Strauß”)

■ Frankfurt/Oder (сухопътна граница с Полша)

■ Ludwigsdorf (сухопътна граница с Полша)

■ Zinnwald (сухопътна граница с Чешката република)

■ Waidhaus (сухопътна граница с Чешката република)

■ Hamburg (пристанище)

3. Франция

Marseille (пристанище)

Париж (Аерогара “Charles de Gaulle”)

4. Гърция

■ Athens (аерогара)

■ Thessaloniki (аерогара)

■ Kakabia (сухопътна граница с Албания)

■ Kastanies (сухопътна граница с Турция)

■ Samos

■ Corfu

5. Италия

■ Рим - Fiumicino (аерогара)

■ Brindisi (морска граница)

■ Trapani

■ Trieste (сухопътна граница със Словения)

■ Милано (Аерогара “Malpensa”)

6. Нидерландия

■ Амстердам (Аерогара “Schiphol”)

7. Австрия

■ Vienna-Schwechat (летище)

■ Автомагистрала Nickelsdorf (сухопътна граница с Унгария)

■ Spielfeld (сухопътна граница със Словения)

■ Berg (сухопътна граница със Словакия)

■ Drasenhofen (сухопътна граница с Чешката република)

8. Испания

■ Algeciras (пристанище)

■ Мадрид (Аерогара “Barajas”)

¹ След като шенгенските разпоредби бяха включени в Европейския съюз, работата на подгрупата по границите ще бъде продължена от орган на Съвета, който е отговорен по въпроси, които се отнасят до външните граници.